

KOROŠEC

Uredništvo in upravnništvo v Velikovecu.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrletno 3 K.

Velikovec, 6. julija 1920.

Cene inseratom: enostopna petlitvrsta ali nje prostor
1 krono. Uradni razglesi po 2 K. Pri naročilu nad
10 objav popust.

Kamor Drava, Sava teče,
Tja srcé nas naše vleče.

Requiescant in pace!

„National-politischer Ausschuss“ v Šent Vidu je imel nalogo, preslepiti in zapeljati prebivalce cone A, da bi glasovali za Nemško Avstrijo. Prebivalci (nemške) cone B pa, ki poznajo gospodarske in politične razmere v Nemški Avstriji in se hočejo posebno iz gospodarskih ozirih združiti z Jugoslavijo, niso mogli mirno gledati, kako spravljajo podkupljeni avstrijski agitatorji naše ljudi v nesrečo. Zato pa je na kresni večer nekaj korajžnih Nemcev odneslo iz pisarne „National-politischer Ausschuss“ vse spise.

Da bo naše ljudstvo spoznalo tiste šufte, ki so se dali podkupiti od Nemške Avstrije, bodo naši listi (Korošec, Mir in Draupost) prinašali te res interesantne spise. Svoje čitatelje pa prosimo, naj se nikar ne spozabijo tako daleč, da bi zdaj te falote pretepali. Ti ljudje so zdaj podobni psu, ki je poginil za plotom, in nam ne morejo več škodovati! Politično so mrtvi, zato jim želimo: Naj počivajo v miru! Amen!

Indijance se igrajo.

Ko sem še majhen bil, sem bil dro vesel, nosil sem preklane hlače in igrali smo se Indijance. Vsak si je izbral novo ime, čimbolj je bilo čudno, tembolj imenitni smo se zdeli. Tudi naši ljubi nemčurji se igrajo Indijance. V vsaki občini jih je par, ki imajo posebna imena. Tako je v Velikovecu njih poglavar Köhler, star grešnik, ki vedno sili v Maribor, na drugem koncu mesta reglja klepetulja Sport, za stražnika jim je neki Diener in drva jim žaga gospod Steirer. Mi tem Indijancem povemo, naj se pazijo, da jim ne izpulimo tiste šnajdfrede, ki jih imajo nekje vtaknjene.

Nemci ne smejo peti Wacht am Rhein.

Ali je to mogoče? Tudi mi bi tega ne verjeli, pa imamo črno na belem. Steinacher sam je 17. maja izdal ta befel zur Darnachachtung. Pa

ne zato, ker jih je vendar enkrat pamet srečala in bi se pesmi morali glasiti „Die Schmach am Rhein“ in „Alles, alles über Deutschland“, temveč zato, ker se te protifrancoske pesmi zvedo v Pariz in se tam „übel vermerkajo“. Pa recite, da ni Steinacher tič!

Regent Aleksander v Sloveniji.

Tudi Habsburžani so radi prihajali k nam na obiske. Seveda naši kraji so se jim dopadli, saj se še marsikomu drugemu dopadejo. Pozdravljala jih je odurna avstrijsko-nemško birokracija. Narod sam je ostal hladen, prihajal jih je gledat le iz radovednosti. Vedel je, da so to tujci, ki ga ne razumejo, ker se niso nikdar potrudili, da bi ga razumeli. Kar nas je vezalo na Dunaj in na Habsburžane, to so bili kanoni, puške in bajoneti ter strah pred kaznijo. Ljubezni do njih nismo čutili.

Vse drugače smo sprejeli svojega vladarja Aleksandra. Narod ga je pozdravljala v svoji sredi kot brata, kot vladarja, ki si ga je sam izvolil zato, ker se mora samo njemu zahvaliti, da je sedaj svoboden.

Hrvatska in Slovenija še nista videli tako lepega sprejema, kakršnega smo doživeli te dni, ko je prišel med nas Slovence in Hrvate sin prvega jugoslovanskega kralja, kraljevič Aleksander. Tekmovala sta med seboj oba naroda za prvenstvo, kateri bo bolj prisrčno sprejel svojega narodnega vladarja, kateri bo bolj počastil svojega osvoboditelja.

Aleksander je pa tudi pokazal, da se čuti med nami domačega. Posebno rad ima otroke. Mladina bo gotovo vedno ohranila v srcu ljubeznivega vladarja, ki je tako rad pokramljal z njo, ki je rad sprejel šopek cvetlic, če mu ga je ponudila drobna otroška ročica. Pozdrav mladine je bil povsod najlepši prizor vsega sprejema.

Ko se je regent poslavljala od Zagreba, se je zbrala na kolodvoru velikanska množica ljudstva, da se po-

slovi od svojega vladarja. V par dneh svojega bivanja v Zagrebu si je prestolonaslednik pridobil srca vseh Zagrebčanov.

Navdušenje je bilo še večje, ko je dvorni vlak privozil na naša slovenska tla. Slovenski narod je pozdravil svojega vladarja z znano živahnostjo in prisrčnostjo, ki je pač lastna med vsemi drugimi samo našemu narodu.

Mimo Brežic, Krškega in Zidanega mosta je vozil dvorni vlak v Ljubljano. Vse postaje so bile okrašene s cvetjem in z zelenjem, raz vsako hišo je plapolala jugoslovanska trobojnica, ta znak našega odrešenja. Na vsaki postaji je bilo zbranih na tisoče ljudi: Fantje in dekleta v narodnih nošah, Sokoli in Orli v kroju, društva z zastavami, kmetje in kmetice, uradništvo, učiteljstvo, duhovščina in delavstvo.

Posebno ginljiv je bil sprejem na Hrastniku in v Trbovljah. V teh dveh krajih je divjala še pred kratkim najhujša boljševiška agitacija. Dolge vrste delavcev v okusnih rudarskih uniformah so sedaj pozdravljale regenta. Regent je tudi na teh dveh postajah izstopil in se brezskrbno gibal med delavci.

Najlepše pa je bilo v Ljubljani. V vsem mestu ni bilo niti ene hiše, ki bi ne bila lepo okrašena. V Ljubljani sami je bilo nad 100.000 ljudi pri sprejemu. Na kolodvoru so sprejeli regenta v imenu Slovenije deželni predsednik dr. Brejc, v imenu mesta Ljubljane župan dr. Tavčar. Tudi naš koroški poslanec Grafenauer je nagovoril in ga prosil, da obišče takoj po plebiscitu tudi našo lepo Koroško, kar mu je regent tudi ljubeznivo obljubil.

Od kolodvora do deželne palače se je vozil regentskozi veličasten, nepregleden špalir, ki ga je tvoril narod, zbran iz vseh slovenskih pokrajin. Ginljiv je bil pozdrav primorskih Slovencev, ki so mu poklonili šopek cvetlic, natrganih na zaslužjenih tržaskih tleh. Raz balkon deželne palače je potem regent pozdravljala sprevod, ki se je vil mimo palače in katerega se je udeležilo nad 70.000 ljudi, 4000 Sokolov na čelu. Na večer so

Ljubljanci priredili regentu na čast veličastno baklado. Pri tej priliki je regent izpregovoril sledeče tudi za nas pomembne besede: „Pozdravljam vse Slovence tostran in onstran demarkacijske črte. Nadejam se, da bodo uživali Slovenci onstran te črte v kratkem enako svobodo kakor Slovenci tostran nje“. Kakor grom penečih se valov Adrije je bil odgovor množice: Živio naš vladar! Živio naš kralj! Nočemo tujca! Nočemo pod Italijo! Živela Jugoslavija! Reši nas, naš vladar! Sledil je dvorni obed, na katerega so bili povabljeni predstavitelji slovenskega naroda.

(Dalje prihodniti.)

Kongres jugoslovanskih ženskih društev.

V Zagrebu se je vršil 1., 2. in 3. t. m. kongres vseh jugoslovanskih ženskih društev. Zbrale so se Črnoгорke, Srbkinje, Slovakinja, Hrvatice in Slovenke. Zveza ženskih društev na Koroškem je poslala kot svoji zastopnici 1. tajnico in urednico „Koroške Zore“, gđc. učit. Modic ter go. učiteljico Čuček-Kleinmayr.

Vršili so se govori in poročila o delovanju naših ženskih društev. Zborovalke so bile do solz ganjene in so sklenile, da bodo podpirale koroško ženstvo v boju za pravice naroda. Nabrale so takoj 28.880 K ter jih izročile 1. tajnici „Zveze“ gospodični Modic. Natančneje poročilo o kongresu prinese „Koroška Zora“.

Kakor da so zvezde padle
Na naš slovenski Korotan,
Toliko kresov je gorelo
Za Ciril-Metodov dan!
Bratje in sestre, tisočera hvala!
Narodni svet.

Velikovški okraj.

Podjuna. Našemu „generalštabu“ je tako šlo k srcu, ker se nas je toliko peljalo na tabor v Grebinj, da se ves teden ni mogel umiriti. Zmerjali so nas kar skrižema in tulili svoj večni „heul“. Posebno se je odlikoval z zmerjanjem Pavel Smrtnik, za njim pa gospod paša in pašinja. Povemo vam, kar vas je turškega rodu v Podjuni, da ne bomo več dolgo mirno gledali vaše nesramnosti. Smo sicer zelo potrpežljivi mi Podjunčani, pa ko nam bo vse skupaj le preneumno, bomo vzeli gnojne vile in vas pometali na gnoj, kamor spadate s svojim pezdencem vred.

Iz pliberške okolice. Na grajskem potu se nahaja še čisto nemški napis: Franz Tomada, Steinmetzmeister. Par norcev mora ostati za seme!

Pribla vas—Kazaze. Slovenci iz Pribla vasi so oskrbéli dne 31. majnika mrtvaško opravilo za padlega slovenskega vojaka Franca Vudovšek. Grob so lepo okrasili, v cerkvi v Kazazah pa je bila služba božja. Sorodniki na Dolenjskem naj bodo prepričani, da se ga bomo vsako leto spominjali na dan njegove smrti, ker je dal življenje za našo svobodo.

Krčanje. Hahaha! V Grebinj trdijo, da je bv na Morakovi hojset 1500 ldi, v Klostru pa ž 2000. So pa Dolinarjevega konja cuštel, kirga je Petrov sin prov po folksverovsk manir napadu.

Štel so menda tud Birtov dčvo, ksjo Blekovčan pokrumpačil. Na Krčajeh nas je pa čist mav bv, pa tri dni sm biv vösiv. Vösölja pa smiha kni bo konca bol kraja. V nödöl so ž godl, mi sm se pa sukal, v podjilk sm pa möl nartahurš praznik, ko so Kavanav atej pa mama obhajal sbrbrno hojset. Dbi maš so ble. Kvoštrski hospud so prödhal, da s nam vsim sovza takla. Po cerkvenöm opraviv sm pa pöl, pa rojal do torka opon. Prov od davč kup s bil ldi še z Blekovca jih je pracaj bv. Bil s prav vösil, tih pa mirni. Naši publi, knaški pa z vuberskih hor s pa civ den pa cav nuč pöl soveje pesmi. Za rojat tk či bo pvaca. Za smih je pa Ručihoj skrbov, pa Pvažej. Biv je lip, vösiv pa kratkajtn den, škoda da jaz šribat kna znam tku lop. Bv je prav po pavrišk, po sovinsk pa po kršansk

navad, kokr sta Kavanov atej pa mama, pa vsi pavri, publi, dčle in žanstvo na Krčajeh. Buh dej jubilantu zdravja, sreč pa žegn boži, da b tud zvat hojset doživeva, tku je gratulirav Gözellt jubilantu v imeni Blekovčanov, tak nahovr je mev tud Ručihaj in tak so zapöl tud naš publi: Kolko kaplc, tejko lit. Tak sm tud mi unšal jubilantu, prej da sm v tork vsi vösil šli nöz Krčaje. Buh dej, da b prav kmav bva dröč koka hojset tku vösiva!

Grebinj. Bivši koteljski nadučitelj Fleiß je bil na večmesečnem „Entfettungskursu“. Po tej operaciji je prišel nazaj zdrav in pameten. Sedaj, ko se je najedel zopet slovenskega kruha, mu je pa zopet zrastel greben. Začel je hujskati. Svetujemo mu, naj pošlje svoj želodec za srcem, pa bo ostal zmiraj zdrav in pameten. Bolje je, da mu odrežete greben!

Nonča vas. G. Paulitsch je res nepogrnjljiv človek. Pred leti je bil naročen še na slovenske liste (Slov. Narod), potem je pomagal ustanoviti „Kmetški list“, ki ga je izdajal Bertschinger v Celovcu. Poprej je zagovarjal človekoljubje in pravico, pozneje je vse to zavrgel in postal nemčur. Kam bi ga dejali? Kar v norhavs z njim!

Prevalje. Na Prevaljah pojejo vrabci pesem o Koritniku, da bo napravil z glavo luknjo skozi jugoslovanski zid, da bodo lahko zopet priplavale k nam nemške ribice. Konec pesmi pa pravi, da se mu možgani smodijo. Ali je res? (Najprej bi jih moral imeti!)

Pravijo tudi, da je Šečnjak komandant od nahšupkompanije za Nemško Avstrijo, da nosi tistim, ki so še tam ostali, klobase in tobak. Jaz pa pravim, da potuje le za zabavo, pa brez rukzaka.

Prevalje so čudno mesto. Podnevi je mrtvo, ponoči živo. Menda nemčurji strašijo in delajo grevengo, ker so prej preveč Slovencev požrli. G. gerent, dajte mi tak dokument, da bom lahko hodil ponoči razganjat strahove! Bavbav.

Mali Šent Vid. Na šotišču služi svoj kruh Klein Ivan. Svoječasno je bil kaznovan, ker je hujskal in strašil ljudi. Da je dobil zopet delo, je prišel ves skesan in zgrevan k g. nadzorniku Mö-

derndorferju, kateremu je prostovoljno podal sledečo izjavo: Izjavljam, da odslej naprej ne bom delal več propagande proti naši državi, kraljevini SHS. Obžalujem svojo dosedanjo nasprotno propagando. Mali Šent Vid, 2. aprila 20. l. Klein I. r.

No, in sedaj? Dobiva dobro plačo kakor poštteni slovenski delavci — in pozabil je, kaj je obljubil. Pozivljamo g. uč. Möderndorferja kot nadzornika tovarne, da takoj zapodi Kleina, ki ima samo eno oko in še s tem škili v lačenbergarijo, medtem ko ga „neusmiljeni in nekulturni“ Slovenci redijo.

Slovenski delavci.

Železna Kapla. Na velikovškem taboru je bilo samo 200—300 ljudi. Tako piše „Lausmannschaft“. Iz Železne Kaple nas je bilo 102. Iz drugih krajev torej samo 98—198. Psi lažnivi! V Grebinju nas je bilo 116 z godbo in s pevskim zborom.

Žel. Kapla. Dne 16. junija je imelo naše orožništvo srečen lov. Ujeli so dva gimpelna. Prvi je Hansi Lueger iz Celovca, drugi pa Erich Seifritz, sin Miklavčevega bogataša. Pri sebi sta imela molitvene bukvice — resnicoljubne nemške letake. Fanta sta se orožnikom dopadla, zato so ju vzeli kar s seboj. Poskušala sta odfrčati, pa jugoslovanska pest je krepka. Gimpelna so zaprli v foglaž, kjer sedaj prepevata, da je veselje. Seifritz bo žvrgolel mesec dni, Celovčan pa 3 mesce. Pred mescem so pa zaprli dva druga mandlca zaradi takih grehov. Najlepše pa je, da so vse štiri izdali nemčurji sami. Prav imajo!

Dobrla vas. O korajži naših lanskkih „lužafertajdigarjev“. Zopet jim je začel rasti greben, katerega jim je lani strah v obliki jugoslovanskih vojakov do dobrega prištucal.

Šli so lani ti dobrolski svetovnoznan junaki, večinoma krumpasti in nekaj otrok, na Lužo — krave past. Kaj še! Domovino branit. Nekega lepega, bralcem „Korošca“ dobro znanega dne priteče k njim majhen fant in jim reče: „Bižte možej, so že pri nas“. Skočili so na noge. Niso še vedeli, pri čem da so, pa so bili že obkoljeni od treh straneh. Poskakali so, kakor so sami pravili, čez 50 m visoko skalo naravnost v Globasnico. Pripeljali so se potem domu v strašnem strahu (hoditi niso mogli več). Tulili so tako, da smo mislili, da jih volkovi trgajo. Pravili so, da bodo vas zažgali, če bodo morali bežati še dalje, pa tudi vžigalice so pozabili na Luži. Šli so jih kupovat v Nemško Avstrijo. Ko so pa prišli nazaj brez njih in s prištucanimi grebeni, smo jih dali za nekaj časa ričet jest. Toliko v kroniko, da čast in slava „lužafertajdigarjev“ ne mine in da bodo še otroci vedeli, kaki zajci so bili očetje.

Ošenica. Naši nemčurji so pa res pridni. Pridno nam trosijo umazane nemške cunje, delajo „ferzamlunge“ in strašijo. Ker „pezdeca“ ne smejo nositi, so ga nasadili kar v vrč. Dobro zalivajte, da se vam ne posuši. Bilo bi škoda plevla. „Pezdec“ vam bo čisto gotovo pomagal, da bo na Ošenici vse nemško. Še tisti trije Slovenci bodo zbežali, ki so dosedaj še ostali. Človek nehoti misli na „nornhaus“. Precartani Treziki želimo veliko uspeha s plavčkom! Heul!

Iz belske občine. Nemški graški listi pišejo, da je v Avstriji groza. Vsaka stranka ima svoje vojaštvo, ki se gleda kakor pes in mačka. Grozno bo, ko se bodo ti ljudje med seboj spoprijeli. Naši nemčurji pa si še upajo zasramovati naše vojaštvo in orožništvo. Avstrija bi si obliznila vseh deset prstov, ko bi imela naše vojake, naš red in mir. Nevoščljivi so nam, zato pa obrekujejo.

Bela. „Oslovska Trompeta“ piše, da je naš denar za nič. Ubogi koštruni! Zakaj pa morate plačevati za našo krono kar 3 nemške, za stari srbski dinar, ki je veljal pred vojsko 95 vinarjev, pa 12 nemških kron in še več? Tepci, kdaj vas bo pamet srečala! (Nemčurja pamet srečala??)

Grabštanj. Dne 8. majnika je priredil „Kärntner Heimatsdienst“ pri Kramerju na Krki za demarkacijsko črto zborovanje. Govorila sta „Landesrat“ Schumy in urednik „Štirn“ Lackner. Iz resolucije je razvidno, kako jim je na srcu Grabštanj, kjer je celovška gospoda prej neomejeno gospodovala. Pa tudi naše ljudstvo se zbujajo iz omotice in vedno bolj spoznava, da so ga Celovčani le farbali. Očka Lackner, ali se spominjate še na zborovanje kmetijske podružnice grabštanske dne 19. sušca 1918 pri Švarcu v Št. Petru? Kaj ste takrat govorili? „Sieg-Frieden dobimo, samo vztrajati je treba“. Ljudje so vam pliskali in Vi ste se zadovoljno smejali. In ta „Sieg-Frieden“ je prišel dne 28. oktobra 1918, ko je Avstrija razpadla in leži sedaj z Nemčijo vred potepšana na tleh. Ravno tako bo tudi z Vašim prerokovanjem o nemški zmagi v čoni A (tudi B). Cona A bo jugoslovanska, z njo vred tudi Grabštanj, če se deset Lacknerjev in Schumyjev postavi na glavo. Če bodo hoteli Celovčani hoditi v Grabštanj, bodo morali pač tudi oni glasovati za Jugoslavijo.

Grabštanj. Čujte in strmite! „Vse-gamogočni“ jadovski „herrenbauri“ so se začeli bati žensk. Žensko društvo v Grabštanju jim je strašno na poti. Seveda deklet in delavke, ki se ne morejo ogrevati niti za nemško prevzetnost teh „baronov“ niti za majhne plače, katere dobivajo, se zatekajo kaj radi pod okrilje ženskega društva. Tu se pač čutijo svoje med svojimi, na tem jadovska gospoda ne bo nič izpremenila. G. „Petriču“ pa povemo, da nas je že precejšnje število in nas bo še vsak dan več, pa makar da se peni od jeze. Gospod Petric, svetujemo vam tudi, da malo „masate“ svoj jezik! Korajžne smo tudi toliko, da bi Vas znale enkrat povabiti v Dobro vas k sodnji, kjer bi vam gotovo vsa jeza nič ne pomagala, ampak bi tudi Vi morali položiti par kronic na oltar ženskega društva.

Pliberk. Dobili smo zopet vojaško posadko. Nemčurjem se je pobesil nos. Pridigali so, da bodo morali oditi celo naši orožniki, pa smola, prišli so celo še vojaki. Tudi „Erlösung“ čez 14 dni, kakor jo je prerokoval Herbst, se ni uresničila. Mnogo kaj je že minilo, sedaj je začela giniti tudi še Herbstova slava, z njo pa gine glorijska avstrijskih podrepnikov.

Pliberk. (Sejm). V ponedeljek, 14. junija smo imeli dobro obiskano sejm. Ljudje se zopet poprijemajo starih navad.

Trg je bil poln prodajalcev in kupovalcev. Tudi živine je bilo precej. Nemčurji so se jezili. Radi bi pač zopet rekvizicijo. Posebno Puklno so se cedile sline po živini. Rad bi bil vzel vso in jo poslal svojim bratcem v Avstrijo.

Boroveljski okraj.

Od Baškega jezera. Bivši Rauberleutnant Fric je postal pobožen. Če se mu posreči priti čez mejo, napiše na vsaka cerkvena vrata: „Betet für ein ungeteiltes Kärnten“ in še več takih neumnosti. Poštenemu posestniku Paulnu v Dolinčicah so napisali na hišo: „Rutar, deine Stunde wird auch noch schlagen“. Poleg so mu narisali mrtvaško glavo. Baško cerkev so vso popackali, kar jim je barve ostalo, so jo zlili v kropilnik. Te pobožne barabice s Fricem na čelu so ukradle tudi nemčurčku Hojžu na Brnci lepega konja in ga prodali Lahom. Objolžili so potem tatvine Slovence. O Veliki noči pa so sami prodali Hojžu drugega ukradenega konja za 12.000 K. Čez tri dni pa je prišel „komandant“ po konja. Rekel je, da je bil ukraden. Kmet je ob konja in ob denar. Pri tej priliki so še kmeta in njegovi dve hčerki temeljito pretepli. Taki so „branitelji“ nerazdeljive Koroške! In komandant teh ravbarjev Fric je prišel pred kratkim k našim orožnikom, da bi smeli njegova mati in sestra v Jugoslavijo, ker ljudje v Gradcu že umirajo od lakote. Tudi lepa shka hvalisane nemške kulture.

Spodnji Rož. Prižigati kresove na kresni večer je lepa staroslovenska navada. Naši nemčurji pa so hoteli letos to lepo navado monopolizirati zase kot vsenemško manifestacijo. Slovenski Rožani, držeč se stare navade, so jim pri tem nehote pomagali. Nemci so mobilizirali še enkrat celo svojo gardo, da zvlačijo skupaj vso hosto, kar je bilo v Rožu. Nekatere Boroveljčanke so kar civilile veselja: Schaut, schaut, das sind alles „wir“, wir brauchen keine Abstimmung mehr! Zlobni jeziki trdijo, da je moral en sam folksverovec zažgati šest kresov na različnih krajih. Ubogi podplati. No, pa saj „Lausmannschaftkassa“ dobro plačuje.

Sedaj tudi vemo, zakaj general Moebius zadnji čas ni tako pogosto podpiral s svojo gardo boroveljskih voglov, ampak je lazil z velikanskim merilom za les po gozdih. Mislili smo, da je v idilični gozdni tišini meril obseg svojih trotelhoferjev, koliko jim je že pomagala jugoslovanska mast in moka, sedaj pa vemo, da je meril hosto za kresove.

Nagrado za to pohvalo v našem listu iz „Lausmannschaftkassa“ vam iz srca privoščimo, saj ste si jo pošteno zaslužili — „und Deutschösterreich hat's ja!“

Grad Breg. V zadnjem letaku nas svari „blagorodni“ celovski gospodje pred strašansko jugoslovansko colnino. Hvalevredno od njih, da nam povejo, kako drago se bo živelo na oni strani meje. Resnico so postavili na glavo. Mi jim ne bomo ničesar ponujali, prositi bodo morali, prihajati sami k nam in bodo morali tudi colnino sami plačevati. No, saj že sedaj beračijo. Pa po kofe bomo hodili k njim, kakor da bi ne vedeli, kje kava raste in bi ne imeli sami

morja. Naceji, naceji, strašno neumni ste! Kdaj vas bo pamet srečala?

Bistrica v Rožu. Med našimi delavci je še mnogo takšnih, ki hočejo biti internacional, v resnici so pa največji nemški hujskači. Tak je tudi Stangl. Agitiral je nekaj časa za boljševike, ker pa tam ni prišel do svoje časti, se je obrnil k nemčurjem. Pa tudi ti ne marajo zanj, ker vedno prazno slamo mlati. Lojze, Lojze, ali res ne opaziš, da se ti že krave smeji?

Št. Jakob v Rožu. Kakor vsako nedeljo, tako se je tudi v nedeljo, dne 20. junija zbrala vsa nemčurska gmajna pri cerkvi v Št. Jakobu. Vedno se pogovarjajo, koliko „Anhengerjev“ imajo. Lahko bi jih seštel na prste. Bili so: predsednik republike „Dravljec“, bivši štiridnevni župan, pd Boštjan iz Dravelj. Še pri Nemcih je bil tako priljubljen, da ga je okr. glavarstvo v Beljaku v štirih dneh degradiralo. Dalje so bili še: Paternevi Cajzl, Kramarč in še par drugih gimpelnov. Seštel so se ter rekli: „Še Bismarck manjka, potem bomo pa vsi“. „Bismarck“ je menda Karl Šuster, ki je sedaj v Porečah ter pridno pošilja pošte našim nemčurjem. Če želite, gospodje nemčurčki, vas bom pa v nedeljo na istem prostoru fotografiral. Pa „Bismarcka“ takrat ne pozabite!

Sentjakobčan.

Iz Št. Jakoba v Rožu. Predvsem je to namenjeno poročevalcema „der Lausmannschaft“ gg. nemčurjema Donešu in Mačku. Vsak dan vaju gledamo, pa še nismo zapazili zaslužnega križca za laži v „Lausmannschaft“. Nemška Avstrija najbrž nima toliko, da bi vaju plačala za vajino delo. Da se pa ne bosta zastonj lagala, vama bomo pa mi preskrbeli pošten križec, pa ne na prsi, ampak čisto nekam drugam... Sentjakobčan.

Glinje. Ni še dolgo, kar se je ustanovilo tudi tukaj Žensko društvo. Kako pridno deluje, nam kaže veliko število članic; že sedaj jih je čez 100. Prepričani smo, da pristopijo k društvu tudi vse one, katere je še sedaj strah pred nemčurkami. (Kaj, da je še kje kaka žena ali pa deklet, ki se boji nemčurskih bab?)

Kotmaraves. Žensko društvo je naprosilo dr. Justina, da je predaval o nalezljivih boleznih in kako se jih je varovati. Govoril je celo uro, čas pa je potekel, kakor da bi bili poslušali samo 10 minut. Razveseljivo je tudi to, da sta govorili obe učiteljici, kakor tudi dve domači dekleti. K pevskemu zboru je pristopilo 10 novih deklet. Le tako dalje!

Kotmaraves. Nenavadna starina. Masovnjak v Trabesinjah si je postavil višjo hišo. Ko so pospravljali pod streho, mu je prišla v roke stara postelja, ki je stala že 809 let v Masovnjakovi hiši. Na zadnji strani je namreč vrezana v njo letnica 1111. Kje je tisti človek, ki jo je delal, in koliko je število onih, ki so počivali v njej, in kolikokrat je bila mokra?

Dnevne vesti.

Železna Kapla. Dne 11. t. m. bo v Gregorjevem domu šolska veselica. Pridite vsi, ki ljubite našo mladino! Ne bo vam žal!

Glasbena Matica v Ljubljani priredi 10. t. m. ob 7. uri zvečer v Borovljah in v nedeljo, 11. t. m. ob 11. uri dop. na Otoku ob Vrbskem jezeru koncert. Pevski zbor — 140 pevcev in pevko pod vodstvom g. ravnatelja M. Hubada peči slovenske, hrvatske in srbske narodne ter nekaj novejših umetnih pesmi. Sodelovala bo tudi slov. koncertna pevka gospa Pavla Lovšetova.

Važenberk. Občni zbor podružnice kmetijske družbe za občino Važenberk se bo vršil na šmarješki sejem, 18. julija dopoldne v šmarješki šoli — in ne, kakor je bilo prej določeno, dne 11. julija. Na sporedu so volitev odbora in slučajnosti.

Led. Napad na finančnega stražnika Jurja Petrača sta izvršila Rabičev sin iz Pliberka in sin nadučitelja Sanglna v Št. Pavlu.

Grabštanj. Pri prekoračenju demarkacijske črte je utonila v Krki Marija Tograše iz Ličje vasi. Ponesrečenka je bila poročena v Celovcu.

Žel. Kapla. Gg. Fr. Adamič in ga. soproga, Anton Pavlič, Juri Haderlap, Anton Zak in M. Pintarič so podarili čitalniški knjižnici več knjig. Srčna jim hvala!

Žel. Kapla. Pri fantovščini g. R. Kumpa se je nabralo 250 K za koroške dijake, ki študirajo izven Koroške. Posnemajte!

Politični pregled.

Baranja hoče ostati pri Jugoslaviji.

Baranja se imenuje ogrska pokrajina, kjer je največje mesto Pečuh. Mirovna konferenca hoče prepustiti to mesto z okolico Madžarski. Nedavno pa je prišlo številno odposlanstvo iz te pokrajine in prosilo za posredovanje, da bi ostala Baranja s Pečuhom pri Jugoslaviji. Tudi madžarski delavci so prosili, naj obdrže Pečuh z okolico še nadalje zasedeno Jugoslavan.

Revolucija v Italiji.

V dnevih našega narodnega praznovanja se je pričelo v sosedni Italiji nevarno revolucionarno gibanje. Po gornjeitalijanskih mestih se je začelo puntati vojaštvo, ki noče iti v Albanijo, drugod se punta delavstvo, ki ropa in razbija. V nekaterih mesta teče kri kar v potokih.

Širite povsod „Korošca“!

Kärntner Heimatdienst.

Zahl 0000.

Streng vertraulich!

An alle Bezirksleitungen, Gemeindevertrauensorgane und Vertrauensmänner für Klein- und Mittelarbeit.

Der Nationalpolitische Ausschuss in St. Veit hat angesichts der unabwendbaren Tatsache, daß die Zone II als für Deutsch-Österreich endgültig verloren aufgegeben werden muß und alle weiteren

Opfer nur Geld- und Zeitvergeudung bedeuten würden, in der Nacht am 23. Juni l. J. liquidiert und das ganze Aktenmaterial den Redaktionen der Blätter „Korošec“, „Mir“ und „Draupost“ zur Verfügung gestellt.

Wir beehren uns, Sie davon mit der Auforderung in Kenntnis zu setzen, künftighin Ihre Berichte weder an den Nationalpolitischen Ausschuss in St. Veit noch anher, sondern direkt an die Schriftleitungen obgenannter Blätter zu richten.

Treue Heimatsgrüße Steinauer m. p.

Celovec, am Vorabende der hl. Slawenapostel Civil und Metod 1920.

Najlepše letovišče
v Jugoslovanski Koroški je
„Klopinjsko jezero.“
Izvrstna oskrba. Pojasnila daje
ravnateljstvo hotela „Klopinjsko jezero“

Cene so padle!!

Kje? Samo v veletrgovini
ALOJZ DULAR-JA
popreje Oskar Reitter v Slovenjemgradu.

Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem izdatno znižal cene pri vsej svoji zalogi, kakor pri: manufakturi, špeceriji in železnini.

Prodajam koruzno moko po K 6.—
koruzni zdrob po K 6.50

Dobi se tudi sladkor in rogaška slatina v poljubni množini.

Za obilen obisk se priporočam z odl. spoštovanjem
Alojz Dular.

Pridite vsi in prepričajte se!

Kupi „Drava“ Maribor.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)
Tesan les (smrekov, jelkov, borov)
Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)
Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)
Drva (trda in mehka)
Stoječi les v gozdu
Smrekovo skorjo

kupi
vsako množino.

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

Z. O. Z.

v MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

12 hl **hruševca** (mošta) prodam ali pa tudi dobrega zamenjam za plemenske prašice. Fr. Potočnik, gostilničar, Derveša vas, p. Pliberk.

20 klafter bukovih drv prodaja Florijan Razbernik pd. Hartl v Holmcu, p. Grebinj.

Najboljši **cigaretni papir** znamka „Riz-Abadie“ Patentni karton 100 kom. K 190.—, v knjižicah karton 100 kom. K 185.— razpošilja na debelo trgovina M. Kramar Žihpolje — Koroško.

Stroj za izdelovanje cementne strešne opeke in 4000 zidarske opeke prodaja Ferd. Singerl, pd. Pivk v Srejah. Skocijan v Podj.

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praska **Mastin**. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmlila, pa se primeša dvakrat na teden. Redilni prašek **Mastin** je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo **Mastin**, ko ga enkrat polzkusijo. In ga ponovno rabijo. 5 zavojev praska **Mastin** zadostuje za 6 mesecev za enega prašica ali vola, da krmo popolnoma prebavi.

Ako se **Mastin** pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev **Mastina** K 30:50 poštne prosto na dom.

Mazilo zoper garje (naftomazilo) uniči pri ljudeh garje, lisaj, srbečico, kožne bolezni, izpuscaje. Pri živini uniči garje. 1 lonček 6, po pošti 12 K 50 v.

Lekarna Trnkoczy
Ljubljana, Kranjsko. Zraven rotovža.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (interurban).

Mestni trg št. 141.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.695.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice. Daje pojasnila vsak čas brezplačno.